

Η εορτή της Αγίας Μαρίνας στο Μεσολόγγι και στο Αγρίνιο

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#)

Με λαμπρότητα εορτάσθηκε η μνήμη της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνας στους Ιερούς Ναούς και τα πολλά Εξωκλήσια της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας, που είναι αφιερωμένα στην Αγία, το διήμερο 16 και 17 Ιουλίου 2024.

Το απόγευμα της παραμονής, Τρίτη 16 Ιουλίου ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας](#) κ. Δαμασκηνός μετέβη στην Καμαρούλα Αγρινίου και χοροστάτησε στην ακολουθία του Αρχιερατικού Εσπερινού, στο Ιερό Παρεκκλήσιο της Αγίας, που βρίσκεται πάνω από τον οικισμό και αποτελεί αγαπημένο σημείο για τους κατοίκους του Αγρινίου και της ευρύτερης περιοχής.

Κατά το κήρυγμά του αναφέρθηκε στον βίο της Αγίας Μαρίνας, υπογραμμίζοντας ότι είναι ιδιαίτερα λαοφιλής και αγαπητή στους πιστούς, που κάθε χρόνο κατακλύζουν τους Ναούς που είναι αφιερωμένοι στη μνήμη της για να την τιμήσουν.

Περιέγραψε τις δοκιμασίες που έζησε η Αγία μένοντας ορφανή από την μητέρα της

και διωκόμενη από τον ειδωλολάτρη πατέρα της για την πίστη της στον Ιησού Χριστό. Τόνισε, ότι παρότι έζησε σε ένα ειδωλολατρικό περιβάλλον που περίσσευε η ανηθικότητα, εκείνη επέλεξε την οδό της παρθενίας και της αφιερώσεως στον Χριστό. Αναφέρθηκε στα μαρτύρια και τις δοκιμασίες που υπέστη από τον αυτοκράτορα, αλλά και από τον διάβολο, καθώς και στο μαρτυρικό της τέλος, τονίζοντας ότι η Αγία Μαρίνα κατέστη ένα διαχρονικό παράδειγμα και πρότυπο αφοσιώσεως, ομολογίας και μαρτυρίας.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος παρουσίασε μερικά από τα διδάγματα που προσφέρει η Αγία Μαρίνα στους χριστιανούς της σημερινής εποχής.

Το πρώτο είναι ότι **η πίστη μας δεν θα πρέπει να είναι θεωρητική, αλλά να οδηγείται από την θεωρία στην πράξη.** Μία πίστη η οποία περιορίζεται σε ένα θεωρητικό επίπεδο και είναι ανενεργής, δεν μπορεί ούτε να σώσει, ούτε να προσφέρει πνευματικούς καρπούς στον άνθρωπο. «Γι' αυτό λοιπόν θα πρέπει να έχουμε την καλή αγωνία, όπως την είχε η Αγία Μαρίνα, πώς καθημερινά μπορούμε να αποδείξουμε την πίστη μας στον Χριστό. Εκείνη την εποχή υπήρχε ο τρόπος να αρνηθεί κανείς την ειδωλολατρία και να ακολουθήσει τον Χριστό. Σήμερα μπορούμε να αποδείξουμε την πίστη μας, με την αγάπη μας στον Θεό και στους ανθρώπους, με την θυσιαστική μας συμπεριφορά μέσα στο κοινωνικό σύνολο που ζούμε, με την έμπρακτη αλληλεγγύη προς τον συνάνθρωπό μας. Να γίνουμε δηλαδή άνθρωποι αγάπης και προσφοράς, να συνδράμουμε εκείνον που μας έχει ανάγκη. Μόνο έτσι η αγάπη μας προς τον Χριστό θα εξέλθει από τα όρια της ατομικότητός μας και θα γίνει ένα εκκλησιαστικό γεγονός μέσα στην κοινωνία».

Το δεύτερο που υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος είναι, ότι η **εποχή μας έχει ανάγκη από σύγχρονους ομολογητές.**

«Οφείλουμε να ομολογούμε την πίστη μας δημόσια, σε κάθε χώρο όπου κινούμαστε και δραστηριοποιούμαστε. Μέσα στην οικογένειά μας, εξαλείφοντας κάθε ίχνος βίας σωματικής και ψυχολογικής. Σεβόμενοι ο ένας τον άλλον και αγαπώντας ο ένας τον άλλο. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αμαρτία από το ασκεί κανείς βία και μάλιστα χάρη στη βία να επικρατεί το δικό του θέλημα.

Να ομολογούμε την πίστη μας μέσα στον επαγγελματικό μας χώρο, προσπαθώντας να διατηρήσουμε την εντιμότητα και την ηθική μας υπόσταση. Αν ομολογούσαμε την πίστη μας μέσα στον επαγγελματικό μας χώρο δεν θα υπήρχαν φαινόμενα, όπως αυτά που παρουσιάζονται τις τελευταίες ημέρες και τα οποία μας θλίβουν.

Τέλος, οφείλουμε να ομολογούμε την πίστη μας και μέσα στον εκκλησιαστικό χώρο. Η ομολογία μας αυτή θα πρέπει να μας οδηγεί ώστε ο πνευματικός μας αγώνας να είναι διαρκής και ακατάπαυστος, η ζωή μας να είναι προσηλωμένη στις ευαγγελικές επιταγές. Να γνωρίζουμε, ότι κάτι πρέπει να θυσιάσουμε και εμείς στο βωμό της πίστης μας στον Κύριο μας, Ιησού Χριστό και αυτή η θυσία να μας γεμίζει χαρά και αγαλλίαση, όπως με χαρά και αγαλλίαση οδηγήθηκε στο μαρτύριο η Αγία Μαρίνα».

Καταλήγοντας, τόνισε ότι θα πρέπει όλοι μας να προβληματιστούμε κατά πόσο τελικά όλη αυτή η ομολογία που υπάρχει μέσα στην εκκλησιαστική μας ιστορία είναι ένα ξεχασμένο γεγονός των ειδωλολατρικών χρόνων. Και αν είναι, τότε θα πρέπει να βρούμε σύγχρονους τρόπους για να οδηγηθούμε στην εμπειρία της ομολογίας, έτσι ώστε η ζωή μας να γίνει πράγματι μία ζωή ουράνιας χαράς και ευλογίας παραδείσου.

Μεταξύ του πλήθους των Χριστιανών που συμμετείχαν στην Ακολουθία του Εσπερινού ήταν ο **Δήμαρχος Αγρινίου κ. Γεώργιος Παπαναστασίου και ο Αντιπεριφερειάρχης κ. Νικόλαος Κατσακιώρης.**

Θείας Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα Ενοριακό Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνας στον οικισμό Ξηραίικα Μεσολογγίου

Το πρωί της Τετάρτης 17ης Ιουλίου 2024 ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός προεξήρχε της Θείας Λειτουργίας, στον πανηγυρίζοντα **Ενοριακό Ιερό Ναό της Αγίας Μαρίνας, που βρίσκεται στον οικισμό Ξηραίικα Μεσολογγίου.**

Κηρύσσοντας τον θείο λόγο ανέλυσε την ευαγγελική περικοπή της εορτής, που παρουσιάζει την θεραπεία της αιμορροούσας γυναίκας, υπογραμμίζοντας τρία σημεία.

Μέσα στο πλαίσιο μιας δοκιμασίας, μιας ασθένειας μπορεί στη ζωή μας να γεννηθεί η πίστη, όπως συνέβη με την αιμορροούσα γυναίκα. Μέσα από αυτή την δοκιμασία συνάντησε τον Χριστό. Σύναψε ζωντανή σχέση μαζί Του. Αγάπησε τον Θεό, πίστεψε σε Αυτόν και τελικά από τον Θεό ζήτησε και βρήκε την θεραπεία και την ίαση. «Να έχουμε ελπίδα και θάρρος μπροστά στις δοκιμασίες της ζωής», τόνισε ο Σεβασμιώτατος και συνέχισε λέγοντας: «Μπορεί να είναι ένα σχέδιο του Θεού, να μας φέρουν πιο κοντά Του, να μαλακώσουν την ψυχή και την καρδιά μας, έτσι ώστε να δεχθεί τον σπόρο της πίστεως».

Το δεύτερο που ανέφερε, είναι ότι **για να συναντήσουμε τον Χριστό οφείλουμε να απεγκλωβιστούμε από τα δεσμά της στυγνής λογικής.** Η αιμορροούσα γυναίκα ξεπέρασε όλα τα εμπόδια της λογικής με την δύναμη της πίστεως και τοποθέτησε την λογική εκτός του πλαισίου των αποφάσεών της. Λειτουργήσε με τη θερμή της καρδιάς της. «Δεν μπορούμε αδελφοί να συναντήσουμε τον Χριστό, σκεπτόμενοι συμφεροντολογικά. Δεν μπορούμε να συναντήσουμε τον Χριστό, θεωρώντας ότι δεν μπορεί να αλλάξει κάτι από την ζωή μας. Η λογική μας πείθει, ότι πάντοτε εμείς έχουμε δίκιο. Η λογική καθορίζει τους όρους και τα όρια. Ο Χριστός όμως και η σχέση μας μαζί Του υπερβαίνει τους όρους και τα όρια».

Το τρίτο σημείο που υπογράμμισε ο Σεβασμιώτατος, είναι ότι το θαύμα

τελεσιουργεί στη ζωή μας η πίστη μας στον Χριστό. Αν δεν υπάρχει η δική μας πίστη, τότε δεν μπορεί να τελεσιουργηθεί το θαύμα. Αν δεν υπάρχει η πίστη, δεν μπορούμε να αναγεννηθούμε πνευματικά, να λάβουμε αποφάσεις μετανοίας, να αρνηθούμε τον κακό εαυτό μας και να προχωρήσουμε μέσα στο φως της αγάπης του Θεού.

Ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του, ευχήθηκε να μας αξιώσει ο Θεός όλους, δια των πρεσβειών της Αγίας Μαρίνας να αντιμετωπίζουμε με υπομονή και καρτερικότητα τις δοκιμασίες της ζωής, να μην έχουμε την λογική ως εφόδιο για να συναντήσουμε τον Χριστό, αλλά μόνο την θερμή της καρδιάς μας και να αναγνωρίζουμε ότι η ποιότητα της πίστης είναι εκείνη που μπορεί να αναχθεί ως ο κύριος παράγοντας για να τελεσιουργηθεί ένα θαύμα και στη δική μας ζωή.

αν και ο

Περισσότερες φωτογραφίες [ΕΔΩ](#)